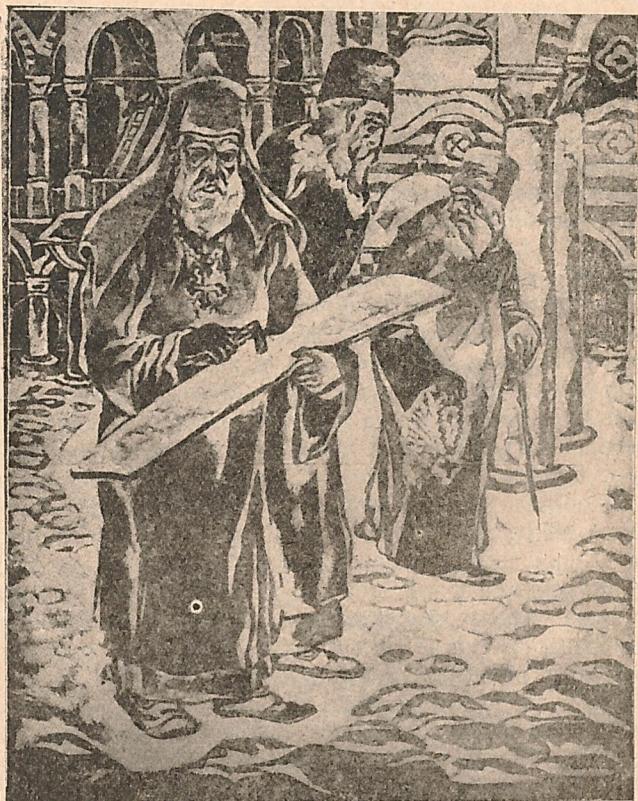

Страшни дни пръживълъ Рилскиятъ манастиръ въ тѣзи дѣлги вѣкове, когато мощитѣ на „светиятъ Отецъ“ не били въ него.

Около 200 години слѣдъ смъртта на Св. Иоана Рилскиятъ манастиръ (най-стариятъ), билъ вече съвсѣмъ разрушенъ. Слѣдъ около други 100 години манастиръ вече го намираме не на старото му място, а около на $\frac{1}{2}$ часъ пѣтъ по надолѣ по течението на Рилската рѣка. По туй врѣме единъ владѣтель на частъ отъ Македония, именуемъ Хрель, обновилъ манастира; изградилъ въ него прѣкрасна църква и направилъ грамадна каменна кула въ манастирския двъръ.

Картина отъ В. Захариевъ.

Но днешнитѣ манастирски постройки и днешната му голѣма църква сѫ отъ по-ново врѣме. Много отъ килийтѣ, които Хрель направилъ, били разрушени по-късно — отъ разбойници, отъ пожари, или поради бѣднотия и липса на пари за прѣокриване и прѣизмазване. Много пострада манастиръ въ онѣзи години, когато турцитѣ завладѣли Бѣлград. Когато мощитѣ на Св. Иоана Рилски били прѣнесени отъ Тѣрново въ манастира, манастиръ билъ поправенъ, украсенъ и билъ доста богатъ. Но и туй не про-